

[Justitsministeren.]

halvt år — holdt USA mulighederne åbne for en aftale om et kontrolleret stop for prøvesprængninger med atomvåben. Det er vort indtryk, at en sådan aftale kunne være sluttet, hvis Sovjetunionen havde villet acceptere blot et minimum af kontrol. Sovjetunionen afviste imidlertid kategorisk enhver form for international kontrol med et prøvestop, og først da dette blev helt klart, blev de amerikanske forsøg genoptaget.

Selv om vi forstår, at den amerikanske beslutning er truffet efter indgående overvejelser og ud fra hensynet til USA's og den frie verdens sikkerhed, må vi alligevel beklage, at den situation overhovedet er opstået, at stormagterne igen har fundet det nødvendigt at foretage forsøg med atomvåben. Regeringen har flere gange givet udtryk herfor. I communiquet fra det nordiske udenrigsministermøde i maj i år har de nordiske landes udenrigsministre understreget nødvendigheden af, at de ledende atommagter fortsætter forhandlingerne med sigte på så snart som muligt at komme overens om en aftale om ophør af forsøgene med kernefysiske våben.

For Danmark må de genoptagne atomsprængninger naturligvis være en opfordring til en forstærket indsats under forhandlingerne om disse spørgsmål i De Forenede Nationer. Det er vor agt under den kommende plenarforsamling at gøre en aktiv indsats for at bidrage til en løsning, og dette er efter regeringens opfattelse den mest effektive måde, hvorpå Danmark kan yde et positivt bidrag til at fremme mulighederne for en aftale om et stop for prøvesprængninger af atomvåben.

Vivike: Jeg takker den højtærede justitsminister for svaret, men beklager, at det jo for så vidt var det samme svar, som et herværende dagblad gav, da Sovjetunionen genoptog sine prøvesprængninger, en genoptagelse, som jeg ikke har anerkendt og ikke kan anerkende. Nu har Amerika fortsat, og så siger man — som det er blevet sagt her — at Amerika har fundet det nødvendigt at genoptage disse sprængninger, fordi Sovjetunionen foretog sprængninger. Begge stormagterne har altså hele tiden som undskyldning for det, de foretager sig,

at de skal vedligeholde terrorbalancen. Men der kan efter min mening ikke være motiver, der er så kraftige, at man har lov til at udsætte denne og kommende generationer for de ulykker, som disse sprængninger, disse forsøg, afstedkommer.

Uanset hvilke undskyldninger stormagterne har, mener jeg at vi må protestere. Regeringen tog et initiativ til protest imod Sovjetunionens forsøg, og da de amerikanske forsøg er lige så farlige, mener jeg at regeringen også må protestere her, og det var det, mit spørgsmål til den højtærede minister drejede sig om.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Der er jo ingen uoverensstemmelse mellem os i spørgsmålet om den alvorlige risiko, der er forbundet med, at disse forsøg gennemføres, uanset hvem der gennemfører dem.

Jeg vil dog gerne sige til det ærede medlem, at det er en misforståelse, at den danske regering har protesteret over for Sovjetunionens regering. Jeg tror, at det, det ærede medlem tænker på, er det, der passerede under De Forenede Nationers plenarforsamling, hvor der på dansk initiativ blev stillet forslag om at rette en henstilling til Sovjetunionen om i hvert fald ikke at sprænge det, man kaldte superbomben, og vor henstilling var motiveret med den iøjnefaldende fare for et radioaktivt nedfald, netop hvor det drejede sig om en så stor bombe.

Så vidt jeg kan se, er vore muligheder for at gøre vor indfyldelse gældende koncentreret om den indsats, vi kan gøre i De Forenede Nationer, og jeg gentager, at ved den kommende plenarforsamling er det regeringens hensigt at gøre, hvad den kan, for på ny at rejse spørgsmålet om at standse de forsøg, vi alle må vende os imod.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i forbrugsafgiftslove.

(Første behandling findes i tidenden sp. 5223, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1217).